

Sygn. akt I ACz 36/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **B. P.**

przeciwko (...) **Spółce z o.o. w P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt VI GC 73/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji z uwagi na niewystarczające udokumentowanie wniosku . W ocenie tego Sądu problemy przedstawione przez pozwanego nie przeszkadzają w kontynuowaniu działalności gospodarczej , a przy tym pozwany miał możliwość i obowiązek gromadzenia i zabezpieczenia środków na prowadzenie postępowania sądowego.

W zażaleniu pozwany zarzucił naruszenie art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez przyjęcie, że pozwany jest w stanie uiścić opłatę od apelacji i sprzeczność ustaleń z zebrany materiał dowodowy. Wniósł o uchylenie powyższego postanowienia i zwolnienie od tej opłaty w całości ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zażalenie nie może być uznane za zasadne.

Zaskarżone orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu analizy przedłożonych przez pozwanego dokumentów związanych z kontynuowaną przez niego działalnością gospodarczą. Wynika z nich, że pomimo deklarowanych trudności płatniczych reguluje, przynajmniej w pewnym zakresie, płatności związane z tą działalnością. W takich uwarunkowaniach ujawnienie straty na koniec czerwca 2012r., spadku obrotów i pogorszenie się płynności finansowej nie może być równoznaczne z wykazaniem, że sytuacja płatnicza pozwanego nie pozwala mu na poniesienie kosztów sądowych. Różnorodne zobowiązania publicznoprawne i wobec kontrahentów są nieodłącznym elementem prowadzonej działalności gospodarczej i fakt obciążenia nimi nie może usprawiedliwiać traktowania

ich jako priorytetowych w stosunku do powinności związanych z regulowaniem kosztów sądowych. Nie sposób też podzielić argumentacji pozwanego, że jego subiektywne przekonanie o zasadności obrony uzasadniało zaniechanie gromadzenia odpowiednich środków na ten cel.

Należy zauważyć, że w przypadku tego rodzaju trudności płatniczych wspólnicy pozwanej Spółki mogli też rozważyć ewentualność dokonania dopłat przewidzianych w ksh.

Twierdzenie pozwanego, że odmowa zwolnienia od przedmiotowej opłaty prowadzić będzie do pozbawienia go prawa do obrony, należało uznać za gołosłowne.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu jako bezzasadne (art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc.).